

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. V. Ad cap. 45. 46. 47. de Elect. & El. pot.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

*Notarii
Ecclesie.*

Scriniarii.

*Duo genera
Notarior.*

*Species fa-
cti.*

tionis martyrum tormenta consignabant. Alii erant Romanæ Curie & S. R. E. proprii Scriniarii & Notarii, qui scribendis Papæ actibus inserviebant. Hi vices Cancellarii supplebant. Idem literas Apostolicas & tabulas ecclesiasticas perscripserunt. *can. quidam. c. 5. qu. 1. can. 2. c. cum redemptor. c. 12. qu. 2.* Unde iidem chartularii. *can. quâ de causâ. c. 2. qu. 5.* Eorundem munus fuit serinia seu archiva Ecclesiæ tueri atque custodire, unde & Scriniarii dicti. *c. ad audientiam. de Prescript. Glossæ Basilicæ: σερνία ἢ ἀρχιβα.* Etymologus *σερνία* τῆς δικικῆς ὑπάρχων τάξεως λαλινῶν φωνῆ ὃ δὲ νοτάριος, ἐλληνικῶς χαρτοφύλαξ. Suidas. *σερνία* ὃ χαρτελάριος τῶ ἐπιτάρχου, ὃ ἀίρων τὸ σερνίον ἢ τὸ κιβώτιον. Postremò iidem Protonotarii dici sueverunt, ut in *pragm. tit. de caus. c. 1. §. Romane & ibi Glossa.* Duo ergo Romæ Notariorum genera, quamvis utrumque genus & urbis & curiæ in iisdem hominibus sæpè conveniebat, ut in Sergii IV. diplomate: *Scriptum per manus Benedicti Notarii Regionarii & Scriniarii S. R. E.* Uti nec impediēbat Notarium Apostolicum fuisse & alterius alicujus urbis. Ita in Epistolis Innocentii III. *lib. 2. Epist. 22.* Ego Guido S. R. E. & Piperni Scriniarius interfui & subscripsi. Species facti in capitulo isto hæc est: Mortuo Thomâ Mauroceno, qui primus è Latinis electus est Patriarcha Constantinopolitanus, Electorum suffragia exstiterunt imparia, aliis Heracliensē (ita enim rescribi oportet pro *Eradiensi*) Archiepiscopum, aliis Plebanum S. Pauli de Venetiis eligentibus. Re Romam delatâ, causæ cognitionem Pontifex Magistro Maximo mandavit, eumque Constantinopolin misit, cui tamen finem non imposuit Venetiis moratus. Quare postea causa commissa fuit Pelagio Albanensi episcopo Constantinopolin legato, ut videre est *ex lib. 4. Epist. Innocent. 104. 105. 106. 112.*

CAP. V.

Ad cap. 45. 46. 47. de Elect. & El. pot.

S U M M A R I A.

1. Cap. 45.

2. Emendatio c. 46.

3. Ulfonis Lundensis electio irrita.

4. Emendatur c. 46. Ebroicensis.

5. Ab-

5. *Abbatia S. Loffredi de Cruce.* 6. *Abbatia Judoci.*

Post obitum Thomæ Mauroceni primi Patriarchæ Latini ut *Cap. 45.*
supra dixi, longamque diffensionem inter Capitulum Eccle-
siæ Constantinopolitanæ & Venetos, ac alios, qui jus eli-
gendi ad se pertinere tendebant, neque Archiepiscopus He-
racliensis, neque Plebanus S. Pauli, sed tertius quidam, nomine
Matthæus fuit constitutus, ut tradit Apamiensis Episcopus, ad
annum 18. Innocentii III. n. 12. Honorius de expensis in nostro
Capitulo decidit ut de bonis Patriarchatus debeant solvi. Pro
voce, *auctoritate*, quinta compilatione ponitur, *authenticâ.*

In *cap. 46.* Pro, *Lugdunensi*, reponendum est, *Lundunensi*, ut *Emendatio*
supra *cap. 2. de Consuet.* Nihil enim apud Historicos Ecclesiæ Lug- *c. 46.*
dunensis quod ad hypothefin hujus capituli pertineret. At histo-
rici rerum Danicar. testantur Archiepiscopum Lundensem, An-
drea Sunonis anno 1222. sub Honorio Papâ impetigine laborasse,
vitæque saturum se munere abdicasse, & insulam, Istoam apud
Scanenses, in medio dulcis aquæ lacu amœno sitam, se quieti de-
disse. Ei Uffo fuit subrogatus, cujus electio hic irrita pronun- *Uffonis*
ciatur. *Lundensis*

Cap. 47. inscriptio itidem corruptissima est: Ita habet com- *electio irri-*
pilatio V. P. *Bolcen. Priori S. Barbara Lexoviensis diœceseos, & Ma-* *ta.*
gistro U. de Capellâ, Cancellario Rothomagensi. Privatus S. Barba-
ræ, Sainte Barbe, en Auge, alias S. Martini d' Escarlet, ordinis S.
Augustini. Textus ita habet in eadem compilatione: Constitutis
in presentia nostrâ procuratoribus dilectis filiis Sancti Taurini Ebroi-
censis. Cum Eboracensi nihil rei Honorio hoc loco: Legi debet *Emendatur*
omniò Ebroicensi. Ebroicorum meminit in Galliâ Lugdunensi *c. 46. Ebroi-*
Gallicarum provinciârum nomenclator. Quod ostendunt & cæ- *censis.*
tera loca capituli, ut Abbatia S. Taurini, quæ est in civitate Ebroi-
censi ad Itonem, ordinis Benedictini, quam Comes Robertus vel
Richardus fundavit, in honorem S. Taurini, primi hujus urbis E-
piscopi, teste Orderico Vitali lib. 5. Ostendit & Abbatia S. Leofre- *Abbatia S.*
di de Cruce, quæ Abbatia quoque est diœcesis Ebroicensis, dicta *Loffredi de*
La Croix saint Leofroy, ordinis S. Benedicti. Ostendit monaste- *Cruce.*
rium Fiscanense, Fescan, diœcesis Rothomagensis, apud Caletes.

O

Vide

Abbatia
Judoci.

Vide de eo Glabrum Rudolphum, P. Diaconum *lib. 1. Longob. & Ivonem Epist. 19.* Ostendit Legatus Apostolicus tituli S. Johannis & Pauli, qui primo Honorii Pontificatus anno missus est non in Angliam, sed Galliam. Fuit is Bertrandus. Pro Abbate *S. Vindoci*, quem Raymundana editio nominat, in compilatione V. ponitur: *Sancti Judoci.* Duæ sunt Abbatia hujus nominis, in diocesi Ambianensi, una quæ vocatur Dammartini S. Judoci in nemore, ordinis Præmonstratensis fundata anno 1121. Alia vocatur S. Judoci ad mare *S. fosse sur la mer*, sive Pontivium, *Pontieu*, ordinis Benedictini, fundata à Carolo M. dicta, *Quentavicus* olim, & simpliciter quoque *Vicus.* Vide Dn. Baluzium notis ad Lupum Ferrariensem, ubi in appendice p. 507. præceptum Karoli Calvi de hac cellâ Judoci exhibet, sed censet Cironius rectius hic retineri S. Vindoci Bergensis, familiae Benedictinæ, diocesis olim Morianensis, nunc Iprensis. Vulgo *Winoxbergen.*

CAP. VI.

Ad cap. 46. 51. 54. de Elect. & Ele. pot.

S U M M A R I A.

1. Cap. 46. agit de electione Rothomag.	4. Prioratus Leuvensis.
2. Cap. Dudum. 54. h. t.	5. Cap. 51. cui rescribatur.
3. Laici ab electione Prælatorum exclusi.	6. Abba Cicestrensis.
	7. Monasterium, à quo fundatum.

Cap. 46. agit
de electione
Rothomag.

Agitur de electione Rothomagensis Archiepiscopi post mortem Roberti Pulli, electi anno 1208. qui sedit usque ad annum 1221. in cuius locum successit Theobaldus, ordinatus anno 1222. de quo Guillelmus Brito *lib. 12. Philipp.*

Et qui Rothomago Theobaldus præsidet urbi.

Cap. Du-
dum. 54.
h. t.

Post hujus obitum rursus disceptatum fuit super electione sub Gregorio IX. ut videre est ex *cap. Dudum. 54. h. tit.* ubi tractatu habito & publicato scrutinio, antequam electio fieret, appellatio ad Rom. Pontificem devoluta est, & tunc demum scrutinium delatum. Vide *Glossam h. l. & Panormitanam* dissentientes inter sese.

Cate-